

31. DRAK ODVIAZANÝ Z REŤAZE /ODVIAZANIE DRAKA

(Zjavenie 20,7-10)

(6.videnie. Premoženie diabla. Koniec sveta)

*

Až sa dovŕši tisíc rokov, bude satan uvoľnený zo svojho väzenia a vyjde, aby zvädzal národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme (predstava zeme ako plochy, podobne 7,1: *Poznačenie božích služobníkov*; jeho prívrženci v Ríme sú zničení, preto sa satan obracia na ostatný svet), **Goga a Magoga** (odkaz na Ezechiela 38,2: Gog = národ, Magog = krajina), **aby ich zhromaždil do boja; a bude ich ako piesku v mori. Vyšli na širu zem a obkľúčili tábor svätých** (paralela k svätému mestu; podobne kumránsky Vojnový zvitok /1QM 3,5; 4,9/ o *eschatologickej vojne synov svetla proti synom tmy) **a Bohom milované mesto** (kresťanská obec v Jeruzaleme alebo Ríme v protiklade k židovskému a rímskemu Jeruzalemu v Zjavení 11,8: *Zmeranie Božieho chrámu*; podobne Ezechiel 38,12). **Ale zostúpil oheň z neba** (rovnaká zbraň ako v Lukášovi 9,54) **a strávil ich** (odkaz na 2Kráľov 1,10; Ezechiela 38,22; podobne apokryfná 4Ezdrášova 13,2-26; 14,9 > Sibylina proroctvá 3,663). **A diabol, ktorý zvädzal, bol zvrhnutý do ohnivého a sírového jazera** (odkaz na Zjavenie 19,20: Víťazstvo Kráľa kráľov; ohnivé sírové jazero ako miesto definitívnej skazy), **kde je aj šelma i falošný prorok** (odkaz na Zjavenie 19,20: Víťazstvo Kráľa nad šelmou a Antikristom); **a budú mučení dňom i nocou na veky vekov** (bezútešnosť trestu; odkaz na Zjavenie 14,10: *Hora Sion*).

*

V časoch písania Zjavenia boli obe mená **Gog a Magog** stotožňované s názvami mýtických armád (podobne Proroctvá Sibylina 3,319-512, 2.st.pr.Kr.). Podľa rabínskej verzie (**Targúm Jeruš II.**) tieto vojská tiahnu do boja proti svätému mestu Jeruzalemu.

Magog v Genezis (10,2) je menovaný ako jeden zo siedmich synov Noemovho tretieho syna Jáfeta (aj mená niektorých jeho ďalších synov majú apokalyptický charakter: predovšetkým Gomer, Túbal, Mešek). V 1Paralipomena (1,5) je Gog potomkom Jákobovho syna Rúbena a jedným zo synov Joela. V Ezechielovi (38) je Gog severským kniežaťom prichádzajúcim z krajiny Magog. O národoch alebo krajinách Mešek a Túbal sa zmieňuje grécky historik Herodotos (†430 pr.Kr.) a umiestňuje ich niekde na sever k Čiernemu moru, snáď na Kaukaz, kde sa v 7.-6.st.pr.Kr. pohybovali iránske kmene Skýtov, kým ich v 4.st.pr.Kr. nezačali vytláčať im príbuzní Sarmanti (skýtske kráľovstvo na Kryme zaniklo v 3.st.pr.Kr.).

Židia hľadali v mene Magog skrytý názov Babylonu (písmená židovskej abecedy sú o jedno posunuté a písané v obrátenom poradí; pozri kapitola *Zemská šelma*). Osobné meno Gog sa dnes rôzne vykladá, ale žiadny výklad nie je uspokojivý. Lingvisti usudzujú, že slovo pochádza z akkadského agagu - hnevливý, rozširujúci, alebo zo sumerského gog - tma. Dnešní lingvisti predpokladajú, že výraz magog v asýrčine znamená "krajina Goga".

Podľa moderného výkladu, ktorý podporujú asýrske nápisy, Gog a Magog sú mená obyvateľstva, kmene, ktoré z pohľadu Izraela žili na úplnom okraji vtedy známeho sveta.

Také boli pre Izraelitov oblasti na severe. Severné pohanské kmene predstavovali pre Palestínu obávaného nepriateľa a súhrn všetkých vojnových hrôz. Temné oblasti (bez slnka) na konci sveta Židia pokladali za sídlo pohanským božstiev.

Niektorí mytológovia v Gogovi hľadajú mýtického predstaviteľa severských národov Gyga, vládatára Lýdie okolo 660 pr.Kr., krajiny v Malej Ázii pri rieke Halys (v klinopisných textoch vystupuje pod menom Gugu). Spôsob jeho vlády podľa niektorých zrejme inšpiroval vznik ranej gréckej tyranie 7.-6.st.pr.Kr. Lýdsky Gyges sa preslávil bohatstvom a stal sa hrdinom mnohých povestí, napríklad o prstene, ktorý robil človeka neviditeľným.

Iní bádatelia predpokladajú, že môže ísť o krajinu Gaga alebo Gajaga z egyptskej korešpondencie (listy z El-Amarny, 1360 pr.Kr.), alebo o horský národ či kmeň Gagša žijúci kdesi v Melitene. Zdá sa, že vo všetkých súvislostiach mala postava Goga mýtický nádych.

Gog z Jánovho Zjavenia má najbližšie k apokalyptickému textu Ezechiela (593 pr.Kr.), ktorý v kapitole 38 prorokuje, že na sklonku času dôjde k poslednému boju Božieho ľudu. Jeho protivníkom bude Gog z krajiny Magog, veľkoknieža Mešek a Túbalu. V kapitole 32,26 Mešek a Túbal patria medzi odsúdencom do podsvetia. Ak sú v kapitole 38,2 spomínaní spolu s Gogom, potom ako keby sa proti Božiemu ľudu postavilo samotné podsvetie. Gog v Ezechielovi účinkuje ako Antikrist Starého zákona. Podobne ako Satan v Zjavení, aj Gog v Ezechielovi má jasnú úlohu: Boh na ňom preukáže svoju prevahu a raz navždy skončí s útokmi proti Božiemu kráľovstvu na zemi. Povolá Goga, ale sám sa postaví do boja proti nemu. Boj sa odohrá na izraelskej pôde a vzdialené krajiny Magog sa presvedčia, kto je ich skutočným pánom, a že nemôžu uchvátiť nič z toho, čo je Božie. **Jahve** Goga porazí a ako lapenú šelmu ho odvedie na háku pretiahnutom cez jeho čeľusť. Ezechiel, rovnako ako apokalyptik Ján, pripomína, že Gogovo ťaženie proti Božiemu ľudu nebude z jeho vlastného rozhodnutia. Rozhoduje o ňom Boh a demonštruje ním svoju prevahu nad každou ľudskou i démonickou mocou. Pochmúrnu scénu dokrešľuje opis pochovávania Gogovho ľudu, ku ktorému sa pripojilo vtáctvo a zver; mrchožrúti zneuctia mŕtvol. Hrob Gogových ľudí je zriadený v údolí pri Mŕtvom mori, ktoré uzavrie cestu všetkým ďalším dobyvateľom. Pochovávanie nepriateľa bude trvať sedem mesiacov až do úplného vyčistenia zeme od nepochovaných mŕtvol.

Gog a Magog sa dostali aj do islamskej *eschatológie. V Koráne pod menami Jádžúdz wa Mádžžúdz predstavujú apokalyptické severské národy, služobníkov Antikrista ad-Dadždžála.

Gog a Magog vystupujú pochopiteľné tiež v legendách, židovských (**Targúm** Jeruš II Num 11,26; voľný preklad Biblie, napísanom galilejskou aramejčinou v posledných storočiach pred kresťanským letopočtom) i kresťanských. Ako mýtické vojská sa spomínajú 3.Knihe Sibylíných proroctiev, známej po celom rímskom a gréckom svete. Tu však žijú v Etiópii.

Posledná ozvena mien Gog a Magog sa objavuje v legende o kresťanskom kráľovstve kňaza Jána. Vznikla v Európe 12.storočia. Jánova ríša sa rozkladala kdesi v Ázii, medzi "tromi Indiami, Babylonskou púšťou a babylonskou vežou", alebo, podľa novovekých predstáv, v Afrike (stotožňovanej s kresťanskou Etiópiou a *Koptami). Kráľovstvo obývali cnostné a bohaté národy. Legendy o kňazovi Jánovi očarovali po stáročia cestovateľov a dobrodruhov (Benátčan Marco Polo, †1324), dejepiscov, kronikárov a spisovateľov. Autor

ich predlohy (List kňaza Jána, podvrh z 12.st.) bol vzdelaný kňaz, ktorý poznal orientálnu literatúru a vedel o existencii kresťanských osád v Ázii. Jánova ríša ponášajúca sa na prvotný raj (pozri kapitola *Nebo*) mala množstvo bájných ľudských i zvieracích obyvateľov, ku ktorým patrili aj ľudozrútske národy Gog a Magog. Žili vysoko v horách, kde ich uväznil Alexander Macedónsky. Obyvatelia týchto divých národov boli najímaní proti nepriateľom, aby ich roztrhali a zožrali.

SEDEMHLAVÝ DRAK ZVRHNUÝ DO PEKIEL, PORÁŽKA SATANOVÝCH SPOJENCOV (1230)

CAMBRIDGE, TRINITY COLLEGE

GOG Z KRAJINY MAGOG (11. STOROČIE)

APOKALYPSA BEATA Z BURGO DE OSMÁ